No. 332. 1848.

DE TIJD.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon droit.

Deze Courant verschijnt te Amsterdam, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is *f* 4,50; voor de buitensteden *f* 5,50; franco door het geheele Rijk. *Brieven*, *Gelden*, enz. franco te adresseren aan het Bureau dezer Courant.

DONDERDAG, 19 MEI.

Advertentien van *Zes* regels en daar beneden worden tegen *f* 1,00 geplaatst; meer dan *Zes* regels tegen 15 cents per regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 35 cents zegelregt betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 18 Mei.

De *Amsterdamsche Courant* van heden zegt ter zake van Limburgs afscheiding: »Men moge jammeren over de hardvochtigheid, waarmede wij 200,000 broeders van ons kunnen afstooten; wij zouden den *Tijd*, die dit kostelijk argument bezigt, willen herinneren aan de juist niet zeer voor broederschap met Noord-Nederland gestemde gezindheid der Limburgers in 1830—1839."

Wij weten niet, dat wij de *Amsterdamsche Courant* van hardvochtigheid hebben beschuldigd; maar dat weten wij, dat wij hebben gewezen op de schandelijke eigenbaatzucht, die haar schrijven deed veronderstellen, als zij 200,000 Nederlanders wilde *verstooten*, omdat zij ons minder voordeelig zijn. De *Amsterdamsche Courant* zoeke een voorbeeld in de geschiedenis van dusdanige nationale eigenbaatzuchtige gezindheid. Als de *Amsterdamsche Courant* ons herinnert aan de jaren 1830—1839, dan behoeven wij haar tot antwoord slechts te herinneren aan de jaren 1825—1830, die van de schandelijkste overheersching en verdrukking getuigen tegen de katholijke Limburgers; eene verdrukking zoo als er onder een wettig bestuur geene bestaan heeft in onze eeuw, buiten Rusland. Als de Limburgers, en de Katholijken in het algemeen, toen geene sympathiën hadden voor het gouvernement van Noord-Nederland, zij waren daartoe gedrongen geworden door de misslagen van het gouvernement. Zij waren terregt verbitterd tegen het bestuur; het is eene onwaarheid, dat zij het eveneens waren tegen de natie. Er is altijd, wel is waar, een onwetend gedeelte in eene bevolking, welke eene misdadige regering niet weet te onderscheiden van de natie, welke zij vertegenwoordigt, en die dikwerf vreemd is aan de feilen harer regering. Men kan zulks niet op rekening stellen van het gezonde deel der bevolking. Wij willen overigens hier niet treden in het verbitterend onderzoek, in hoeverre Noord-Nederland toenmaals al of niet vreemd was aan de heerschzuchtige benoeijingen der ministers van Willem den eersten; hetzij genoeg op te merken, dat het niet mogelijk is eene onhandiger herinnering in het geheugen te brengen, juist op een oogenblik, dat regering en natie feitelijk bewijzen, dat de zaak in 1830 door de Katholijke Belgen en de Katholijke Limburgers bevochten, een billijke zaak, de zaak der vrijheid was, welke men eindelijk ook hier, na het voorbeeld der Belgen, gelukkig zonder opstand, zal gaan bewerkstelligen.

Intusschen de *Amsterdamsche Courant* komt eindelijk tot het besluit, dat de afscheiding van Limburg aan de keus der Limburgers moet worden overgelaten. Dit is het juist, wat wij gewild hebben. Het doet ons genoegen, dat de *Amsterdamsche Courant*, al is het ook op eene onheusche wijze, tot onze meening is overgegaan. Meer verlangen wij van *haar* niet.

Ten slotte, wij deelen niet hare zienswijze over de zaak der vlaggen. Limburg maakt een deel van het Nederlandsche grondgebied uit, en is als zoodanig verpligt de Nederlandsche vlag te voeren. Maar het maakt ook te gelijkertijd een deel uit van den Duitschen Bond, en heeft alzoo het regt, de Duitsche kleuren naast de Nederlandsche te plaatsen. Limburg is daaromtrent in den toestand, waarin alle bondsstaten zijn. Ieder staat draagt naast de Duitsche vlag zijne bijzondere kleuren.

Wij gelooven daarom, dat de regering niet bevoegd is de Duitsche vlag in Limburg te weren, dan voor zoo verre zij tot voorwendsel mogt worden gebezigd, om wanordelijkheden te veroorzaken. Maar een absoluut verbod van het dragen der Duitsche kleuren naast de Nederlandsche, is, naar onze meening, onwettig, en zal gegronde aanleiding moeten geven tot botsing met den Duitschen bond. Wij hopen derhalve dat de regering in tijds terug zal komen van het onhoudbaar beginsel, dat de Duitsche vlag in Limburg niet mag worden geduld. Zij moet worden toegelaten, maar naast de Nederlandsche.

Goddank, de rust en de orde zijn te Parijs hersteld. Na God, heeft men het te danken, aan den goeden geest der bevolking. De regering heeft daartoe niets of weinig bijgedragen. De oproerlingen hebben steun bij sommige autoriteiten gevonden. En wat het gouvernement betreft, zoowel als de hoofden der nationale vergadering, zij hebben bewijs gegeven van de grootste zorgeloosheid, die zij, wij moeten het bekennen, toen het gevaar dreigde, door onverschrokken moedbetoon hebben vergoed. De heer de Lamartine is, gelijk altijd, groot geweest.

Wij laten hieronder na de berigten uit Frankrijk nog eenige bijzonderheden van Maandag volgen. Men zal daarin zien, dat ook Barbès in hechtenis is genomen.

De heer van Vliet heeft eene brochure geschreven over de finantiën, waarin hij een plan van radicale hervorming voorstelt en ontwikkelt. Hij heeft dezelve voor als nog niet in den handel verkrijgbaar gesteld, maar dezelve aan de ministers, de leden der Kamer, aan eenige aanzienlijken, en aan sommige redactiën ten geschenke gezonden. Ons is zij geworden met eene begeleidende missive, welke wij hier laten volgen, omdat zij eenig denkbeeld geeft van den inhoud van zijn vernuftig werk:

»Hiernevens ontvangt u een exemplaar van eene door mij aan de leden der Tweede Kamer, aan eenige plaatselijke besturen, alsmede aan enkele bijzondere personen ten geschenke gezonden brochure, getiteld: *Een woord aan Neêrlands gegoeden.* Wilt de inhoud en strekking beoordeelen, en tevens doen opmerken dat deze brochure, bij wege van memorie, in April is geschreven, en aan de regering is toegezonden, toen het zich liet aanzien, dat men zich spoeden zou met de afdoening der Grondwets-herziening, en dat weldra een definitief ministerie gevormd zou worden, alsmede, dat ook ik niet verlang, noch wensch, dat het door mij voorgestelde aan de bestaande vertegenwoordiging worde voorgedragen; dat in tegendeel ook mijne meening is, dat *staande de herziening* geene andere finantieele voordragten behooren gedaan te worden, dan die onvermijdelijk zijn om de zaken ordelijk gaande te houden.

Uit het titelblad zult u zien, dat ik wil opbouwen zonder af te breken. Ik stem toe, dat de invoering eener inkomstenbelasting geene gemakkelijke taak is, doch geloove, dat zij de kracht van een kundig en veerkrachtig bestuur niet te boven gaat, vooral niet, wanneer bekwame publicisten het voordragen er van willen voorbereiden. Ik geef toe, dat er belastingen op het gebruik zijn, die niet onbillijk zijn, doch meen dat derzelver behoud bijna evenveel zal kosten als zij opbrengen, en tot misrekening van de inkomsten belasting zal leiden; van welker opbrengst men, naar mijne meening, slechts dan zeker kan zijn, wanneer zij alle andere belastingen vervangt. Voor hetgeen omtrent de aanwas van kapitalen is te zeggen, geldt, mijns inziens hetgeen ik blad. 15 der *voorrede*, bij het bespreken der verteringen aanvoer: vermits ik de lagere klassen wil ontlasten en de middelklasse slechts *matig* wil belasten, zullen de eerste beter kunnen leven en de anderen iets kunnen besparen, hetgeen mij wel zoo nuttig toeschijnt en ruim zal opwegen tegen het bedrag dat de gegoedsten minder zullen kapitaliseren, — aangenomen, dat alles langzamerhand goedkooper zal worden, dat zij hunne kapitalen weldra voordeeliger zullen kunnen beleggen, en dat de staatsuitgaven ras zullen minderen. Uit hetgeen ik omtrent het wezen eener armenwet zeg, zult u zien, dat het ligtvaardig vermeerderen der bevolking mijne aandacht niet is ontgaan; doch ik gelove, dat de massa niet tot betere inzigten is te brengen, dan door strenge toepassing van het beginsel: geene bedeeling zonder arbeid, gepaard met scheiding der gezinnen, beter onderwijs, goedkoopere voeding en opbeuring der nijverheid. — Doch er zijn nog andere aangelegenheden die de openbare aandacht verdienen: Aan onze grenzen wordt een nieuw rijk geconstitueerd van 45/m. m. zielen, waarmede voordeelige handels-betrekkingen zijn aan te knoopen, als wij ons niet door Lord Palmerston laten vóórkomen of om den tuin leiden, — spoedig ons belastingstelsel hervormen, en tijdig het spoorwegnet daarstellen, dat wij behoeven. Het verband hiervan met de Limburgsche kwestie, met ons koloniaal stelsel en het armwezen zal ik u niet behoeven te betoogen; Limburg is onze brug naar Duitschland; vermeerderde uitvoer naar dat rijk veroorlooft onbezorgde uitbreiding der Indische productie; 't aanleggen van een spoorwegnet zal duizenden werk verschaffen, terwijl het niet onmogelijk zal zijn de voorgestelde werkhuizen met het aanleggen van dit net in verband te brengen. In geloof, dat hoe veel omvattend dit alles ook zij, het thans, beter dan ooit, door eene krachtige wil is te verwezenlijken, en dat wanneer men zich niet beraden spoedt, wij te laat zullen betreuren, dat men uit vrees van te ver te zullen gaan zich in eene kring heeft bewogen, die te eng is voor hetgeen elders geschiedt en voor de *alles* omvattende en verziende politiek van Engeland.

Aangenaam zal het mij zijn, dat deze geleidebrief door u wordt gepubliceerd; des verkiezende met uwe aanmerkingen, als u die hebt; omdat dit eene wrijving van gedachten zou uitlokken, welke niet anders dan heilzaam kan zijn, en den wrevel der mindere klassen eer zal stillen dan voeden, dewijl dit hun zal overtuigen dat ook om hunne belangen ernstig wordt gedacht."

Geloof mij, enz.

Te 's Hertogenbosch circuleert een adres aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal, hetwelk alle katholijke ingezetenen der provincie Noord-Braband ter onderteekening wordt voorgesteld. Vrijheid van godsdienst en onderwijs, vrijheid van vereeniging en associatie worden daarin als de meest gewenschte punten kenbaar gemaakt, die men in de herziene constitutie omstandig wil beschreven zien.

Bij besluit van den 17den dezer, heeft de koning tot tijdelijk minister van buitenlandsche zaken benoemd den baron A. A. Bentinck, thans hoogstdeszelfs gezant aan het hof van België.

Men meldt ons uit 's Hage: »Het gerucht loopt hier algemeen dat de betrekking van tijdelijk minister van finantiën zou worden opgedragen aan den heer Mr. J. Boeije, staatsraad in buitengewone dienst, sedert een aantal jaren werkzaam bij het ministerie van financiën. Het is echter nog niets meer dan een gerucht.

Wij vernemen dat de baron van Scherpenzeel-Heusch door het kies-collegie van Fauquemont benoemd is tot afgevaardigde ter Frankforter vergadering. (*J. du Limb.*)

TWEEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL.

's Gravenhage, 17 *Mei.*

Thans zijn bekend geworden het voorloopig verslag en de regeringsantwoorden, betrekkelijk het op 25 November des vorigen jaars aan de Kamer aangeboden wetsontwerp, tot aanvulling van art. 32 der instructie voor de Algemeene Rekenkamer. De strekking van dat ontwerp was, blijkens de destijds overgelegde toelichtende Memorie, om aan moeijelijkheden een einde te maken, die ontstaan waren ten aanzien der verevening van uitgaven, door de departementen van algemeen bestuur te doen uit geldelijke restitutiën, wegens verstrekkingen van voorwerpen uit 's rijks magazijnen en dergelijke. Die voordragt heeft van de zijde der 50 leden, die aan het onderzoek hebben deel genomen, over het algemeen geen gunstig onthaal gevonden.

Al dadelijk beklaagde men zich echter, dat de zaak, welke het hier geldt, van de zijde der regering niet tot zoodanige klaarheid is gebragt, als men voor eene juiste en volledige beoordeeling daarvan moest verlangen. Er werd dan ook op nadere inlichtingen aangedrongen. — Onafhankelijk daarvan, achtte men nagenoeg algemeen de wet, zoo als die daar lag en zoo als men haar opvat, van eenen bedenkelijken aard. Zij strekt om eene gewigtige afwijking in te voeren van een der hoofdbeginselen van ons comptabel beheer, het beginsel namelijk, dat geene verevening van uitgaven kan plaats hebben, dan op eenen bepaalden post der begrootingswetten of andere daarmede gelijk staande wetten. In plaats dat anders elke verevening op zulk een post der begrooting wordt geboekt, zou hier, volgens de letter der wet, eene verrekening worden verordend, geheel buiten de begrooting om. — Vervolgens worden bij het verslag de verschillende meeningen der leden opgegeven, om tot eene gewenschte uitkomst te geraken. Bij die gelegenheid is ook de volgende opmerking gemaakt: Daar het bekend is, dat er in den laatsten tijd eene ruiling van kanonnen met Frankrijk, of wel een verkoop van geschut aan die mogendheid heeft plaats gehad, wenscht men inlichtingen deswege te ontvangen. — Eindelijk meende men, nu er over eene partiële aanvulling van de instructie der Algemeene Rekenkamer gehandeld wordt, der regering in overweging te moeten geven, of eene meer algemeene herziening dier instructie niet dringend gevorderd wordt. Tot aandrang daarvan wordt gewezen op de omstandigheid, dat de Rekenkamer zelve in hare jaarlijksche verslagen, op onderscheidene gebreken heeft gewezen, welke de ondervinding in de instructie had doen kennen en door welker wegneming de goede loop der comptabiliteit zou worden bevorderd.

Een overzigt uit de beantwoording der regering zullen wij nader mededeelen.

— De leden der Tweede Kamer zijn inmiddels grootendeels huiswaarts gekeerd; men zegt voor 14 dagen. Daar evenwel het ontwerp van de nieuwe Grondwet, na definitive vaststelling in den Ministerraad, naar den

Raad van State zal moeten worden verzonden, om aldaar te worden onderzocht, en vermits er op dit oogenblik bij de Kamer geene werkzaamheden hangende zijn welke meer belangrijkheid of spoed vereischend, dan het gewigtige werk der Grondwets-verandering kunnen geacht worden, zoo mag men het er voor houden, dat de Kamer nog niet binnen 14 dagen zal bijeen komen, ten ware de Raad van State, het gewigt der tijden en omstandigheden in aanmerking nemende, de voorstellen tot herziening en hervorming, ja met kalme beradenheid, maar toch ook met volijverigen spoed mogt wenschen af te werken.

De heden bij ons ontvangen Duitsche bladen behelzen omtrent het Groot-Hertogdom Posen en den Pruisch-Deensche strijd niets belangrijks.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 16 Mei. Als bijzonderheden van de gewigtige gebeurtenissen van gisteren, melden wij nog het volgende:

Ten half zes kwam Barbès een der eersten op het raadhuis met een twaalftal zijner vrienden.

Ten zes ure stelde Barbès, zegt men, een proclamatie op, die naar de drukkerij moest worden gebragt, toen de nationale gardes van het 3e en 6e legioen de zaal binnen traden.

Barbès! waar is Barbès? waar is hij? wij moeten hem hebben! »dit was hun eerste kreet."

Neen, neen, te wapen! »riepen eenige andere mannen met hunne roode gordels, gij zult eerder over ons ligchaam gaan dan hem in handen te krijgen.

Ten half acht werd Barbès bij den kraag gegrepen en naar de gevangenis gesleept door officieren der artillerie en der burgerwacht. De verontwaardiging was algemeen. Barbès was bleek en ontsteld. Hij ging niet; men sleepte hem. Onderscheidene keeren werden op de straat de sabels tegen hem gerigt.

Op dezelfde wijze heeft men gehandeld met Albert, wiens gelaatstrekken eene hevige gemoedsbeweging te kennen gaven.

Vervolgens heeft men zich meester gemaakt van Thoré, die insgelijks in de gevangenis werd gesleept. Alle drie zijn afzonderlijk opgesloten.

Men heeft achtervolgens de personen in hechtenis genomen en naar de gevangenis gebragt, die zich met Barbès en de zijnen in de zaal bevonden.

De heer Lamartine heeft zich een oogenblik op het stadhuis vertoond. Hij werd met algemeene toejuiching ontvangen.

Het blijkt thans genoegzaam, dat de vergadering, ofschoon bewust van het gevaar, dat haar bedreigde, te zorgeloos is gebleven. De president, voor meerder opschudding beducht, had reeds spoedig bevel doen geven, op te houden met het slaan van het appel.

De bevolking wist ten 4 ure nog naauwelijks wat er gebeurde; daarna werd zij bevreesd, alsof de schriktooneelen van 1793 zich zouden vernieuwen, doch na het gevangen nemen van de hoofden des opstands en na het verschijnen van de bekende proclamatie van Marrast, bedaarde de onrust niet alleen, maar elk gaf zich over aan de uitbundigste vreugde en overlaadde de nationale garde met hare dankbetuigingen wegens derzelver moedig gedrag.

— Alle dagbladen, die met een geest van orde bezield zijn, laken ten hoogste den aanslag van gisteren. Hij schijnt reeds lang van te voren beraamd te zijn geweest. De leiders alleen wisten het geheim. Polen was slechts eene leus, om de volksmassa's bijeen te brengen, en deze werkten slechts voor de communisten en socialisten.

De namen van hen, waaruit men het op te werpen bestuur wilde zamenstellen, duiden reeds genoegzaam aan wat men van dat bestuur te wachten had, indien het had gezegevierd. Wat kon men van Blanqui en Raspail anders verwachten dan een tweeden Danton of Marat in hen weder te vinden? wat van Barbès, die Robespierre in woestheid evenaart? wat van Proudhon, die een volslagen godloochenaar is?

Voeg bij dit alles den oorlog met geheel Europa en gij zult u een denkbeeld kunnen vormen van den afgrond, die zich onder Frankrijks voeten opent. Maar de mislukte aanslag van gisteren zal aan ieder de oogen openen. De nationale vergadering vooral heeft eene gevoelige les ontvangen. Zij zal meer op hare hoede zijn en meer kracht en overeenstemming in hare handelingen brengen.

Intusschen, het dictatoriaal gouvernement heeft juist 3 kwartier uur geduurd. Het is begonnen met de zegepraal van Louis Blanc in de nationale vergadering en geeindigd met die van den heer Lamartine op het stadhuis. Het volk scheen de inhechtenisneming van Louis Blanc te begeren.

Van de gisteren gevangen genomen personen zijn 79 achtervolgens in vrijheid gesteld. De overige zijn naar Vincennes vervoerd.

Cabet beschuldigt Louis Blanc van den 16 de communistische demonstratie op het Veld van Mars te hebben uitgelokt, en Ledru-Rollin, dat hij die gekend en vervolgens het appel had doen slaan.

— Gisteren avond is de vergadering, na het rustig hervatten der zitting, ten 9 ure uiteen gegaan. Buiten het gebouw was de nationale garde in ontelbare menigte onder de wapens. De stad was rustig, en de geheele bevolking had slechts ééne kreet, die van: *Leve de nationale vergadering!*

— De *Moniteur Universel* bevat de volgende besluiten:

Het eerste verklaart, dat de nationale en mobile gardes, alsmede de linietroepen zich jegens het vaderland zeer verdienstelijk hebben gemaakt.

Het tweede verklaart de vergadering *permanent*.

Het derde en vierde bevelen geregtelijke vervolging tegen de burgers Courtais, Barbès en Albert.

Het vijfde belast den kapitein Allary met het bewaken van den generaal Courtais.

De commissie van het uitvoerend bewind heeft eene proclamatie in het licht gegeven, beginnende met deze woorden:

»Eene misdaad is gepleegd tegen de nationale vergadering. Eenige kwaadwilligen hebben getracht de souvereiniteit des volks te schenden."

— In de passage Molière is de patrouille der garde heden handgemeen geraakt met de clubsmannen van de *Regten van den Mensch*.

— Van Vincennes zijn gisteren avond zeven batterijen artillerie, en eenige regementen lanciers, dragonders en linietroepen aangerukt.

— De zitting van heden was weder zeer onstuimig, en werd geheel besteed aan beschuldiging, verwijt en zelf-regtvaardiging.

Het lezen van het proces-verbaal der zitting van gisteren heeft veel belangstelling verwekt. Met zigtbaar genoegen hoorde de vergadering het verhaal der gevangenneming van den generaal Courtais, nadat hem de epauletten en ordeteekens waren afgerukt.

De president trachtte zich te regtvaardigen, dat hij bevolen had met het slaan van het appel op te houden om meerder wanorde te voorkomen. Hij werd openlijk van lafhartigheid beschuldigd, en trad van het spreekgestoelte af onder een verdoovend gedruisch, en te midden eener algemeene verwarring, die gedurende de geheele zitting heerschte en slechts dan een weinig ophield wanneer de heeren Garnier-Pages, en Lamartine het woord voerden. De heer Caussidières, prefect van policie, trachtte zich wegens het gebeurde van gisteren te regtvaardigen en vroeg zijn ontslag. De vergadering werd tot morgen verdaagd.

ITALIE.

ROME, 8 Mei. De stad geniet de volmaaktste rust. Sedert de jongste door ons medegedeelde gebeurtenissen, waarvan de waarheid bevestigd wordt, was er niets gebeurd, dat eenige vrees voor nieuwe onlusten kon inboezemen.

De *Civica* heeft Z. H. op deszelfs naamdag een kolossalen bloemruiker gebragt, welke zoo groot was, dat hij op een wagen naar het Quirinaal is gebragt. Twee mannen konden dien naauwelijks omvatten.

— Na het overhandigen van het adres van den Senaat en den raad van Rome, heeft de H. Vader zich met de deputatie, bestaande uit de Magistraat en negen raadsleden onderhouden en breedvoerig gesproken over de allocutie van 29 April, waarin Z. H. verklaard heeft, dat *Hij*, als Italiaansch vorst, nimmer bedoeld had de zaak der Italiaansche nationaliteit af te keuren. Maar aangezien het nieuwe ministerie, *met hetwelk Z. H. de behoorlijke maatregelen nam*, op het punt was van officieel benoemd te worden, zoo deed de H. Vader gevoelen, dat hij niet vooraf de besluiten mededeelen konde, welke het ministerie zelf in zijn programma verkondigen moet, en welke hij hoopte dat algemeen genoegen zouden geven.

— De hevigste partij der *Civica* heeft nog een tweede adres aan Z. H. ingeleverd. Daaruit blijkt evenwel dat zij er van afziet om van Pius IX de *oorlogs-verklaring* te verwerven, daar zij eindigt met aan het ministerie te vragen *haar de maatregelen te doen kennen, welke er genomen zijn om gedurende den oorlog hare wapenbroeders onder bescherming van het regt der volken te stellen.*

In een brief aan *il Risorgimento* wordt het aanzienlijk verlies dat de Piemontezen bij Verona (meer dan 900 man) geleden hebben, toegeschreven aan de traagheid der vleugels van het leger om zich aan het centrum aan te sluiten. Een der aanvoerders moet voor zijnen post niet genoegzaam berekend zijn geweest.

Volgens het Milanezer bulletin van 9 Mei, trokken de divisiën van Durando en Ferrari van de Piava-linie op om den vijand terug te drijven. 7 Mei trok Durando van Montebello naar Foltre op tegen het Oostenrijksche korps, dat Belluno overrompeld heeft. Gisteren hoorde men eenig schutgevaarte langs de Piave, zonder dat er iets ernstigs voorviel. Te Venetië is de strijdlust weder op nieuw aangewakkerd. Antonini is te Mestre (tusschen Frovito en Venetië aangekomen en zal met zijne troepen het belangrijk fort Margaretha aan de Lagunea bezetten. Oorspronkelijk was hij met Femari overeengekomen naar Feltre te trekken, doch door de beweging van Durando en op het aanzoek van het provisioneel bestuur der Venetiaansche republiek, heeft hij tot bewaking van het fort Marghera besloten waar zijn legioen mert vrijwilligers vermeerderd worden.

PRIJS-COURANT DER EFFECTEN.

	17 MEI 4 u.		gebl.	18 MEI 4 u.		
NEDZRL., Werkel. Sch. à	$2\frac{1}{2}$	pCt.	$39\frac{3}{4}$	40	à	$40\frac{1}{4}$
Dito Dito	3	»	$45\frac{7}{16}$	$43\frac{3}{4}$	»	$46\frac{1}{4}$
Dito Dito op resc.	3	»			»	
Dito Dito	4	»	$58\frac{7}{8}$	59	»	$60\frac{7}{8}$
O I. Leening	4	»	$57\frac{1}{2}$	$59\frac{1}{2}$	»	
Amortis. Syndic.	$3\frac{1}{2}$	»		$59\frac{1}{2}$	»	
Handel-Maatschappij	$4\frac{1}{2}$	»	117		»	
Haarlemmermeer	5	»			»	
Aand. Rijn-Spoorweg	$4\frac{1}{2}$	»	60		»	
Aand. Holl. S. M.	$4\frac{1}{2}$	»			»	
BELGIE,	$4\frac{1}{2}$	»			»	
Dito	$2\frac{1}{2}$	»			»	
Dito bij Rotschild	$2\frac{1}{2}$	»			»	
SPANJE, L. bij Ard. van 85 £	5	»	$9\frac{1}{2}$	$9\frac{5}{8}$	»	$9\frac{1}{2}$
Dito Dito van 510 £	5	»	$8\frac{11}{16}$	$9\frac{1}{16}$	»	$9\frac{3}{16}$
Dito bij Dito onb. zt.	5	»	$8\frac{1}{8}$	$8\frac{7}{8}$	»	9
Dito	3	»			»	
Dito Binnenl. à 6 m.	3	»	$15\frac{1}{2}$	$15\frac{7}{8}$	»	16
Coupons Ardoins		»	$6\frac{1}{8}$	$5\frac{7}{8}$	»	$6\frac{1}{8}$
Passive		»			»	
Deferred		»			»	
Fransche Uitgest		»			»	
PORTUGAL, te Londen	3	»	14		»	
Dito Dito	4	»	$14\frac{7}{8}$		»	
Dito Binnenl. à 1 Conto	5	»			»	
RUSL. Ob. II 1798 en 1816	5	»	86	86	»	$85\frac{3}{4}$
Dito Dito 1828 en 1829	5	»	$85\frac{1}{4}$	$85\frac{1}{2}$	»	
Ct. b. d. 1831 en 1833	5	»	70	$69\frac{3}{4}$	»	70
Dito bij Hope	4	»	61	61	»	
Dito bij Stieglitz en C°.	4	»	$60\frac{1}{2}$	$60\frac{3}{4}$	»	61
Cert. te Hamburg	5	»			»	
Inschrijving in Assignat.	6	»		$47\frac{1}{2}$	»	
Cert. van Dito	6	»			»	
POLEN, Certific.	4	»			»	
Dito Aand. met Loten fl 300		f			»	
Dito Dito fl 500		»			»	
AMERIKA, Phil. Bank	6	pCt.			»	
Dito	5	»			»	
Dito Bank-Actiën					»	

Oostenrijk, Mei. 5 pc. $50\frac{1}{2}$; $2\frac{1}{2}$ pc. $26\frac{1}{4}$, $\frac{5}{8}$; Braz 5 pc. 68; Peru 6 pc. $17\frac{7}{8}$; Venez. 2 pc. 19.

Wisselkoers.

2/m. Hamburg $34\frac{3}{8}$; Zigt dito $34\frac{3}{4}$; 2/m. Londen 11.[illegible]; Zigt Londen 11.95; 3/m. Lisbon. $40\frac{1}{2}$; 3/m. Porto $40\frac{1}{2}$; Petersb. 1.69.

ANTWERPEN, 17 Mei. Belg. leen. $2\frac{1}{2}$ pc. $33\frac{3}{4}$; id. $4\frac{1}{2}$ pc. $60\frac{1}{2}$; Spanje Ard. 5 pc. $9\frac{7}{8}$.

PARIJS, 16 Mei. Fr. 3 pc. 47.25; id. 4 pc. 54,00; id. 5 pc. 70,00; Bank-Actiën 1375; Belg. 1840, 5 pc. $67\frac{1}{4}$; id. [illegible]

MADRID, 11 Mei. Act. Sch. 3 pc. $21\frac{1}{2}$; id. 4 pc. [illegible] Uitgest. Sch. $5\frac{1}{4}$; id. Coup. $8\frac{1}{2}$.

LONDEN, 16 Mei. Consols op tijd 83 a $83\frac{1}{8}$; Brazilië 68 a 70; Ecuador $2\frac{1}{8}$ a $2\frac{3}{8}$; Venezuela 18 a 20; Grenada $14\frac{1}{4}$ a $14\frac{3}{4}$; Uitgest $2\frac{1}{2}$ a $2\frac{3}{4}$; Denemarken 3 pc. 60 a [illegible] Holl. $2\frac{1}{2}$ pc. 41 a 42; id. 4 pc. 61 a 63; Mexico $15\frac{1}{4}$ a [illegible] Peru 35 a 37; Portugal 4 pc. 17 a 18; Rusl. $182\frac{2}{1}$; [illegible] 84 a 85; Spanje 5 pc. 12 a $12\frac{1}{2}$; id. 3 pc. $21\frac{1}{4}$ a $21\frac{1}{2}$; Passive $2\frac{7}{8}$ a 3.

BERLIJN, 16 Mei. Schuldbr. $3\frac{1}{2}$ pc. $70\frac{1}{2}$; Loten $77\frac{3}{4}$; Rusl. bij Stiegl. 4 pc. 67.

HAMBURG, 15 Mei. Rusl. Engels. leen. $84\frac{1}{2}$; Cert. [illegible] Stiegl. 4 pc. 65; Spanje, Ard. 5 pc. $9\frac{1}{2}$; Binnenl. 3 pc. [illegible]

FRANCFORT, 16 Mei. Met. 5 pc. 56; Bank-Actien [illegible] Darmst. Lot. fl. 50, 52; id. fl. 25, 18; Badens. Lot. fl. [illegible] $35\frac{1}{2}$; id. fl. 35, $22\frac{5}{8}$; Nassaus. fl. 25, 18; Holl. $2\frac{1}{2}$ pc. [illegible] Spanje 3 pc. $16\frac{1}{4}$; Polen fl. 300, 70; Oblig. fl. 500, [illegible]

ADVERTENTIEN.

Heden overleed aan de gevolgen eener langdurige ongesteldheid, na voorzien te zijn van de H. Sacramenten der stervenden, mijn waarde Echtgenoot ANTONIUS THEODORUS KILSDONK, in den ouderdom van ruim [illegible] jaren.

Allen die den overledene gekend hebben zullen hem beseffen, wat ik en zijne zes kinderen in hem [illegible]

NIEUWER-AMSTEL, J. BOOT.
16 Mei 1848. Wed. A. T. KILSDONK.

TE ARNHEM

wordt ten spoedigste verlangd, eene JUFVROUW van de R. C. Godsdienst, tusschen de 30 en 45 jaren oud; bekwaam tot het waarnemen eener Huishouding en de verzorging van 4 jonge kinderen. Informatie in persoon of met franco brieven, bij den Papier- en Kunsthandelaar J. BOUWMAN aldaar.

Amsterdam, bij C. L. VAN LANGENHUYSEN, Drukker en Uitgever.